

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ

Στην 20η Σύνοδο της Μόνιμης Διάσκεψης των Υπουργών Παιδείας του Συμβουλίου της Ευρώπης που πραγματοποιήθηκε στις 15-17 Οκτωβρίου 2000 στην Κρακοβία, υιοθετήθηκε η πρόταση για τη θεσμοθέτηση Ημέρας για τη Μνήμη του Ολοκαυτώματος και την πρόληψη των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας στα σχολεία (άρθρο 9 της Διακήρυξης των Υπουργών Παιδείας).

Η Ελληνική Βουλή με το νόμο 3218/2004 (ΦΕΚ Α' 12) και το Προεδρικό Διάταγμα 31/2005 καθιέρωσαν την 27η Ιανουαρίου ως ημέρα μνήμης των Ελλήνων Εβραίων μαρτύρων και ηρώων του Ολοκαυτώματος.

Στο πλαίσιο αυτό, την Παρασκευή 27/01/2017, οι μαθητές της Δ2 τάξης του 11ου Δ.Σ. Αθηνών , οργάνωσαν και έθεσαν στη διάθεση όλων των μαθητών του συγκροτήματος, έκθεση μνήμης του Ολοκαυτώματος, καθώς και προβληματισμού για τη σημασία της διαφορετικότητας.

1943

Καταναλωτές που κρατούν υγιεινά τρόφιμα σε υποκατάστημα της Της Εταιρείας Επισκευής και 20 Απριλίου 1943.

Η Αγκόνη 1911-Μόλις τον 5ο στρατόπεδο του ελαφρού με ελαφρά ασφάλεια της Βαρσοβίας, μετά τη βόμβα πρόσφατα προσεκοιτό.

Για άλλους κερδοσκοπία στο σιγατόνη. Ουγγαρίστας και Νιζόβου, 1938.

Το παλιό νέο έθνος στο γένο της Βαρσοβίας και με Ουγγαρίστας.

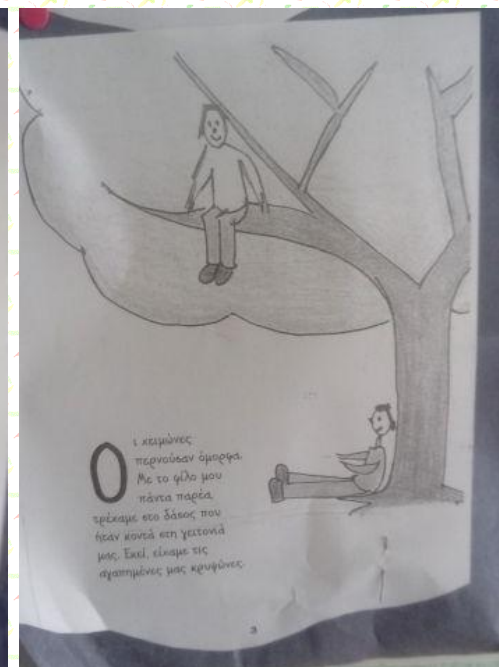
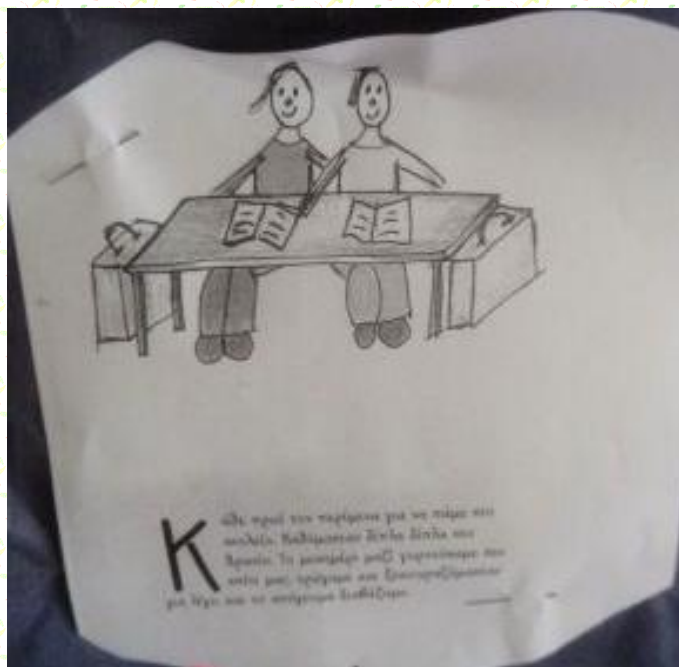
1943

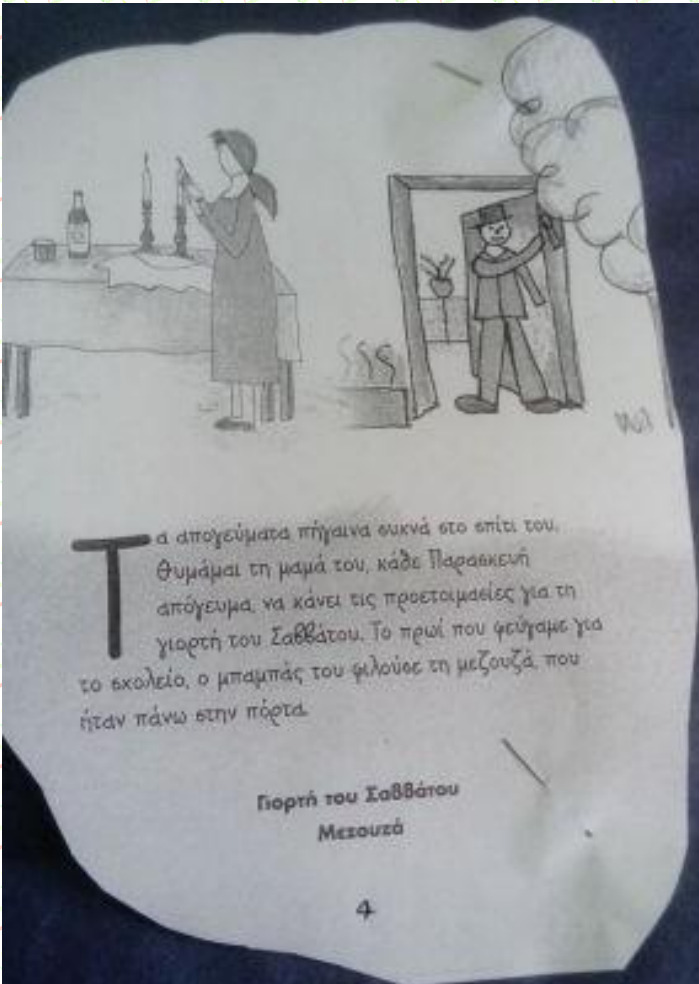
Η Βαρσοβία... Η Βαρσοβία...

«Ο Φίλος μου ο Ααρών»

Το βιβλίο διηγείται την ιστορία της φιλίας δυο μικρών αγοριών, του Κωστή και του Ααρών. Καθώς ο Κωστής, που είναι Χριστιανός Ορθόδοξος, περιγράφει τις γιορτές που τα περισσότερα παιδιά γνωρίζουν καλά, δίπλα στα ασυνήθιστα έθιμα της οικογένειας του Εβραίου φίλου του, τα παιδιά έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν τις εβραϊκές γιορτές και τελετές και τη σχέση τους με τις χριστιανικές γιορτές και τις εποχές του χρόνου. Μέσα από την ιστορία, τα παιδιά κατανοούν ότι μπορεί κάποιος να γιορτάζει διαφορετικά πράγματα σε διαφορετικές γιορτές, με διαφορετικά έθιμα, αλλά δεν παύει να έχει τις ίδιες προσδοκίες και δικαιώματα με όλους τους ανθρώπους. Μαθαίνουν ότι η διαφορετικότητα στην πίστη ή τις συνήθειες δεν αλλάζει τη σχέση με ένα φίλο, αλλά αντίθετα προσδίδει ενδιαφέρον και πλουτίζει την εμπειρία της ζωής.

Τα απογεύματα πήγαινα συχνά στο σπίτι του θιμάρι τη μαμά του, κάθε Παρασκευή απόγευμα, να κάνει τις προετοιμασίες για τη γιορτή του Σαββάτου. Το πρωί που φύγαμε για το σχολείο, ο μπαμπάς του φιλούσε τη μεζουζά, που ήταν πάνω στην πόρτα.

Γιορτή του Σαββάτου
Μεζουζά

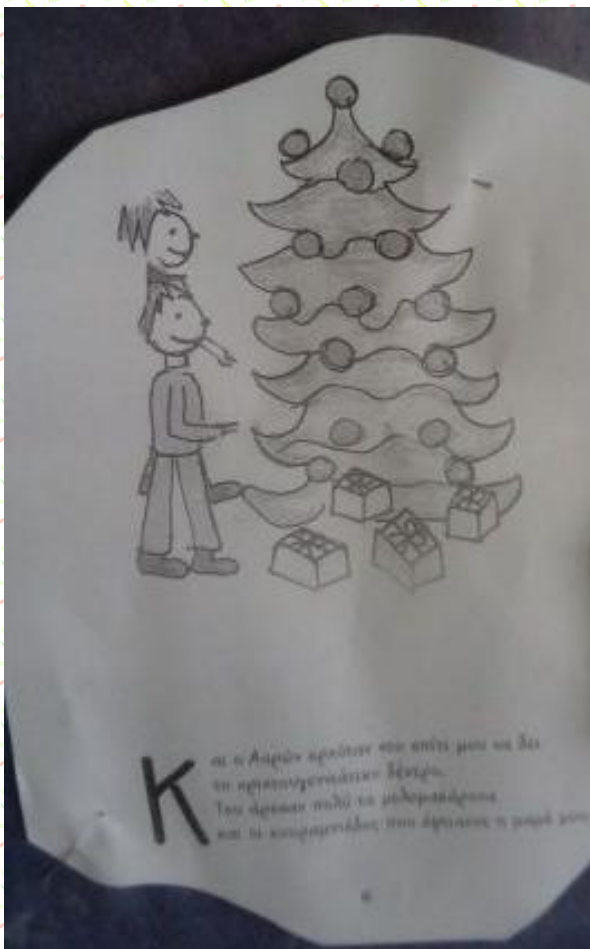
4

Λίγο πριν τα Χειτούγεννα, ο Αβρών γιόραζε το Χανουκά. Η μαμά του, η κυρία Ρεβέκα, πάντα έφτιαχνε τους παραδοσιακούς λουκουμάδες και με φώναζε "έλε, Κωστή μου, να δοκιμάσεις". Ακόμα θυμάμαι το ωραίο τραγούδι που συνοδεύει τα άναμμα των κεριών της Χανουκιάς. Δεν καταλάβαινα τα λόγια, γιατί ήταν σε εβραϊκά, αλλά μου άρεσε πολύ η μουσική.

Χανουκά
Χανουκιά

5

Και ο Αβρών έρχεται στο σπίτι μου να δει τη χειτούγεννατικη δέντρο. Του άρεσε πολύ να μελετάει και να κομμάτιασε που άφαισε η μαμά μου.

Κάθε απόγευμα παίζαμε με τα παιδιά της γειτονιάς στην αυλή. Έτσι, φώναζε με τη βουβή της φωνής μου, ένα παιδί από τη γειτονιά.

Φωτογραφικό υλικό : Κλουκίνας Λεωνίδας